

Bruxelles, 20.10.2015
COM(2015) 516 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

**Raport anual privind negocierile efectuate de Comisie în domeniul creditelor la export,
în sensul Regulamentului (UE) nr. 1233/2011**

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Raport anual privind negocierile efectuate de Comisie în domeniul creditelor la export, în sensul Regulamentului (UE) nr. 1233/2011

1. Introducere:

Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE¹ prevede în anexa I că Comisia Europeană, „în conformitate cu competențele pe care le deține, pune la dispoziția Parlamentului European un raport anual privind negocierile realizate, atunci când Comisia deține autorizație de negociere în cadrul diverselor foruri de cooperare internațională, pentru a stabili standarde globale în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială.”

Prezentul raport vizează perioada martie 2014 – iunie 2015.

2. Evoluții majore în domeniul creditelor la export în cursul perioadei de raportare:

Majoritatea activităților de negocieri ale Comisiei în acest domeniu de politică au loc în continuare în cadrul comitetelor pentru credite la export ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE). OCDE, la momentul redactării, rămâne singurul organism internațional care a elaborat norme tehnice detaliate referitoare la creditele la export. Comisia Europeană, în cadrul responsabilității ei de a purta negocieri comerciale, reprezintă UE în toate negocierile referitoare la **Acordul OCDE privind creditele la export care beneficiază de sprijin public**² și la **Înțelegerile sectoriale** (care cuprind clauze de finanțare speciale pentru sectoare industriale specifice), și anume:

- înțelegerea sectorială privind creditele la export pentru nave
- înțelegerea sectorială privind creditele la export pentru centrale nucleare
- înțelegerea sectorială privind creditele la export pentru aeronave civile
- înțelegerea sectorială privind creditele la export pentru proiectele în domeniul energiei regenerabile, al atenuării schimbărilor climatice și al apei
- înțelegerea sectorială privind creditele la export pentru infrastructura feroviară.

Acordul conține, de asemenea, norme distincte pentru anumite categorii de tranzacții (cum ar fi o anexă specială privind finanțarea proiectelor). Pentru a asigura un nivel adecvat de complementaritate între creditele la export și ajutoarele referitoare la schimburile comerciale, acordul prevede, de asemenea, un set de norme pentru ajutorul condiționat.

¹ JO L 326, 8.12.2011, p. 45.

² „Acordul” este un acord pe bază de încredere (Gentlemen's Agreement) între UE, Statele Unite ale Americii, Canada, Japonia, Coreea, Norvegia, Elveția, Noua Zeelandă și Australia, există din 1978 și are ca obiectiv principal asigurarea unor condiții echitabile de concurență între programele de credite la export ale participanților la acord. Acordul și modificările sale ulterioare au fost transpuse cu regularitate în legislația UE.

Ideea principală care stă la baza acordului OCDE — aceea de a avea un forum informal, în care principalii furnizori de credite la export nu doar să ajungă la un acord cu privire la norme care să asigure condiții echitabile de concurență între programele lor respective, ci, de asemenea, să garanteze niveluri adecvate de schimb de informații și de transparență cu privire la tranzacțiile lor de credite la export — și-a dovedit valoarea pe parcursul anilor. A fost nevoie într-o mică măsură să se creeze instrumente mai rigide (cum ar fi sistemul OMC de soluționare a litigiilor) pentru a soluționa conflicte potențiale din acest domeniu al comerțului internațional.

În timp ce acordul OCDE poate fi considerat o poveste de succes, un element esențial pentru eficacitatea acestui instrument a fost, în mod evident, că participarea la acesta în calitate de membru a fost, pentru o lungă perioadă de timp, reprezentativă pentru întreaga comunitate de credite la export. Acest aspect s-a schimbat însă semnificativ în ultimii ani: Numeroși noi actori au apărut în domeniul creditelor la export — China, Brazilia, India, Federația Rusă și Africa de Sud, pentru a-i numi doar pe cei mai importanți. Unii dintre ei au dat dovadă de o mare rezervă la toate inițiativele de a-i invita să devină părți la acordul OCDE³.

OCDE rămâne cea mai importantă platformă pentru aprobarea și monitorizarea normelor privind creditele la export între cei 9 participanți ai săi menționați anterior. Datorită faptului că acordul OCDE a fost, timp de mai multe decenii, singurul set detaliat de norme tehnice privind creditele la export la nivel internațional, OCDE a elaborat, de asemenea, un impresionant know-how instituțional special în acest domeniu de politică.

Cu toate acestea, având în vedere importanța tot mai mare a noilor furnizori emergenți care furnizează credite la export din afara OCDE, eforturile de integrare a acestora într-un nou set de norme internaționale pentru creditele la export au devenit o prioritate majoră în sine. În timpul perioadei de raportare, **Grupul de lucru internațional pentru creditele la export (denumit în continuare „IWG”)**⁴ a continuat să fie principalul forum de dialog cu furnizorii de credite la export care nu fac parte din OCDE. Deși încă într-un stadiu relativ incipient, procesul IWG s-a transformat într-un adevărat al doilea forum pentru rolul Comisiei în ceea ce privește reprezentarea UE în negocierile internaționale privind chestiunile legate de creditele la export (pentru detalii, a se vedea secțiunea 3).

În paralel, au continuat activitățile în cadrul OCDE în cursul perioadei de raportare (pentru detalii, a se vedea secțiunea 4).

3. Grupul de lucru internațional pentru creditele la export:

³ Acest lucru se referă în special la China și India. Un caz special este Brazilia, dat fiind că este participant doar la înțelegerea sectorială privind aeronavele civile și nu arată niciun interes să devină parte la acordul general ca atare.

⁴ Grupul de lucru internațional pentru creditele la export („denumit în continuare IWG”) a fost lansat pe baza unei inițiative bilaterale de către președintele Obama și viceprim-ministrul Xi Jinping în 2012, IWG are 18 membri (toți cei 9 participanți la acordul OCDE — UE, SUA, Canada, Japonia, Coreea, Norvegia, Elveția, Australia și Noua Zeelandă, precum și China, Brazilia, India, Federația Rusă, Africa de Sud, Indonezia, Malaysia, Turcia și Israel). Obiectivul pe termen lung al IWG este de a conveni asupra unui nou set de norme multilaterale pentru creditele la export, un grup de coordonare compus din SUA, China, UE și Brazilia a fost constituit. Cei patru membri ai săi organizează și prezidează reuniunile IWG prin rotație.

În cursul perioadei de raportare, IWG a avut **următoarele reuniuni oficiale**: a cincea reuniune oficială în mai 2014 la Washington, a șasea reuniune oficială în septembrie 2014 la Beijing, a șaptea reuniune oficială la Bruxelles în februarie 2015 și a opta reuniune oficială în mai 2015 la Brasilia.

Această succesiune regulată de reuniuni demonstrează deja că IWG s-a stabilit ca un proces regulat — un fapt care nu ar fi putut fi trecut cu vederea atunci când inițiativa a fost lansată în urmă cu doi ani. **Forma de organizare** a grupului **rămâne rudimentară** până în prezent (niciun președinte, niciun loc de desfășurare și niciun secretariat permanent), ceea ce nu a creat probleme majore până acum. În plus, în acest context, trebuie să fie luate în considerare sensibilitățile acelor membri ai IWG cu experiență limitată sau fără experiență în forumuri similare. În timp util, cu cât discuțiile din cadrul IWG vor deveni mai tehnice și mai complexe, va fi totuși cu siguranță necesar să se revină asupra chestiunii constituirii instituționale a grupului.

După cum s-a menționat în raportul anterior, în urma celei de-a patra reuniuni oficiale a IWG de la Brasilia, concluzia generală formulată de către participanți a fost că abordarea utilizată în primul an de funcționare a procesului — și anume de a compara sistemele existente de credite la export și practicile participanților individuali la IWG — a fost epuizată. Prin urmare, odată cu **cea de-a cincea reuniune oficială a IWG (la Washington, în perioada 20-22 mai 2014)**, grupul s-a mutat într-o nouă fază a lucrărilor, caracterizată prin „discuții bazate pe text” privind cele două sectoare industriale⁵, pe care IWG a fost de acord să le analizeze în detaliu înainte de a trece la o discuție reală cu privire la modul în care ar putea arăta un viitor set orizontal de norme pentru creditele la export (de exemplu, un set care se aplică tranzacțiilor de credite la export în general). Această ajustare a metodelor de lucru ale IWG a avut un efect pozitiv și de dinamizare a întregului proces, un efect care a devenit deja vizibil la reuniunea de la Washington. Delegația chineză a susținut această nouă abordare de la început, cu toate că a menționat clar că avea instrucțiuni de a păstra anumite chestiuni importante — primele, ratele dobânzii și aspectele privind transparența — în afara discuției până când IWG ajunge la faza de discuții orizontale.

În ciuda acestei rezerve, următoarele reuniuni au fost destul de constructive: China a găzduit **cea de-a șasea reuniune oficială la Beijing, pe 25 și 26 septembrie 2014**. Deși primele, ratele dobânzii și aspectele privind transparența au rămas în afara obiectului oficial al discuțiilor, delegațiile IWG au avut schimburi de informații destul de bune privind alte aspecte tehnice (de exemplu, termenele maxime de rambursare, sprijinul public maxim, costurile locale, definirea începutului creditului, sistemele de rambursare, perioada de valabilitate pentru creditele la export). Se reamintește faptul că practica furnizorilor de credite la export din China de a acorda termene de rambursare mult mai lungi decât participanții la acordul OCDE a provocat îngrijorare în rândul exportatorilor europeni. Faptul că a început deja o discuție serioasă pe această temă în cadrul IWG este, prin urmare, foarte bine-venit.

Cea de-a șaptea reuniune oficială a IWG a fost găzduită de Uniunea Europeană **la Bruxelles din 3 până în 5 februarie 2015**. Abordarea UE în ceea ce privește găzduirea acestei reuniuni a constat nu doar în continuarea discuțiilor „bazate pe text” cu privire la sectorul construcțiilor navale și sectorul echipamentelor medicale, ci și - într-un efort de a permite grupului să abordeze și acele probleme pe care unele delegații nu au fost pentru

⁵ Sectorul construcțiilor navale și sectorul echipamentelor medicale

moment capabile să le discute în mod oficial - în invitarea experților OCDE de a oferi prezentări tehnice referitoare la modul în care stabilirea primelor, ratele dobânzii și notificările tranzacțiilor individuale de credite la export sunt organizate în conformitate cu acordul OCDE. În plus, au avut loc prezentări ale OMC și ale experților OCDE privind relația juridică dintre acordul OCDE și cu Acordul OMC privind subvențiile și măsurile compensatorii. Această abordare - care a fost în general apreciată de către alte delegații - a făcut posibilă și utilizarea în mod pragmatic în special a experienței îndelungate pe care OCDE a dobândit-o în domeniul creditelor la export. De asemenea, UE a organizat o sesiune tehnică specială dedicată domeniului de aplicare posibil al viitoarelor norme sectoriale privind creditele la export pentru construcțiile navale.

În cadrul **cele de-a opta reuniuni oficiale a IWG** organizată de Brazilia la **Brasilia din 19 până în 21 mai 2015** s-a realizat un **progres semnificativ**: Participanții la IWG au convenit asupra faptului că discuțiile cu privire la sectoare au înregistrat progrese suficiente pentru a justifica lansarea unor discuții adecvate cu privire la un sistem de norme cu caracter general și orizontal, aplicabil tranzacțiilor de credite la export în general. Această decizie importantă marchează tranziția către o nouă etapă în cadrul activității IWG și reflectă o cerere de mai lungă durată din partea SUA și UE. Acesta este un indicator clar și binevenit al faptului că activitatea grupului înregistrează progrese vizibile. În același timp, noua etapă din existența IWG va crea, de asemenea, noi provocări. Discuțiile din cadrul grupului vor deveni chiar mai tehnice și mai complexe deoarece subiecte solicitate precum stabilirea primelor și ratele dobânzilor vor fi acum pe deplin incluse în ordinea de zi. Pe lângă aceasta, va fi necesar să se consolideze eficiența constituirii instituționale a grupului, în special numirea unui președinte permanent ar reprezenta o realizare esențială.

Cea de-a noua reuniune a IWG va fi găzduită de SUA în octombrie 2015 și va fi dedicată punerii în aplicare efective a tranziției către noua etapă a discuțiilor orizontale. UE va sprijini pe deplin SUA în acest demers.

În general, deși IWG a avut un început dificil, procesul s-a stabilizat și se îndreaptă în direcția cea bună. Evident, vor fi necesare eforturi suplimentare în etapa următoare, dar în acest stadiu pare pe deplin justificat să se investească în continuare în IWG ca forumul esențial pentru stabilirea unor contacte directe cu cei mai importanți furnizori de credite la export care nu fac parte din OCDE.

4. Evoluții în cadrul OCDE în cursul perioadei de raportare:

De departe cele mai complexe și controversate discuții din cadrul comitetelor pentru credite la export ale OCDE în cursul perioadei de raportare s-au referit la subiectul **creditelor la export și al combustibililor fosili**, mai ales atunci când este vorba despre **finanțarea unor centrale pe cărbune**. Consiliul OCDE în „Declarația sa ministerială din 2014 privind schimbările climatice” (6-7 mai 2014) prevede printre mijloacele de punere în aplicare a lucrărilor suplimentare și continuarea discuțiilor privind „modul în care creditele la export pot contribui la obiectivul nostru comun de a aborda schimbările climatice”. În cursul anului trecut, au avut loc discuții intense în cadrul OCDE pe această temă, pe care un „Cadru al Președintelui pentru creditele la export și schimbările climatice” le-a declarat o prioritate pentru reuniunile privind creditele la export din 2014 și 2015. Întrucât Uniunea Europeană ar trebui să încerce să se asigure că politica sa privind creditele la export contribuie, de asemenea, la realizarea

obiectivelor sale în domeniul politicii privind schimbările climatice, Comisia Europeană sprijină pe deplin eforturile relevante ale OCDE. În aprilie 2015, OCDE a emis o „propunere revizuită a președintelui”, care va juca un rol esențial în continuarea discuțiilor la nivelul OCDE. Comisia pregătește în prezent o propunere adresată Consiliului în vederea stabilirii poziției UE cu privire la propunerea președintelui. Ar fi de dorit ca OCDE să fie în măsură să ajungă la o concluzie pozitivă privind aceste discuții în timp util pentru cea de a 21-a Conferință a părților la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice (Paris, 30 noiembrie - 12 decembrie 2015).

În ceea ce privește un alt subiect legat de schimbările climatice, participanții la OCDE au ajuns în iunie 2015, la nivel de lucru, la un consens preliminar privind regulile pentru **creditele la export și rețelele inteligente**. În ceea ce privește UE, acest acord este sub rezerva adoptării de către Consiliu a unei decizii fondate pe articolul 218 alineatul (9).

În ceea ce privește alte activități din cadrul OCDE, trebuie reamintit faptul că în noiembrie 2013, participanții la acordul OCDE au ajuns la un acord cu privire la o „**înțelegere sectorială privind creditele la export pentru infrastructura feroviară (Rail Infrastructure Understanding — RSU)**”. Deși acest lucru a fost o mare ambiție a UE, acceptarea acestui acord și de către participanții cu puțin interes comercial în domeniu a impus o serie de concesiuni importante. Ca urmare a evoluțiilor favorabile în mediul negocierilor în 2014, a fost posibil ca participanții la OCDE să revadă textul RSU și să ajungă la un acord pentru a **atenua** în mod considerabil **unele dispoziții restrictive**.

Punerea în aplicare a **Înțelegerii sectoriale a OCDE din 2011 privind creditele la export pentru aeronavele civile** (denumită în continuare „ASU 2011”) a continuat în timpul perioadei de raportare. Poate fi interpretat ca un indiciu pentru succesul ASU 2011 faptul că, la patru ani după punerea în aplicare, nu a fost identificat niciun argument substanțial pentru o revizuire fundamentală (care ar fi fost posibilă în mod oficial în 2015), iar participanții la OCDE au convenit să amâne chestiunea până în 2019.

De asemenea, lucrări tehnice suplimentare privind **revizuirea dispozițiilor referitoare la rata dobânzii din acordul OCDE**, precum și privind **sistemul de prime pentru țările OCDE cu venituri ridicate** au fost realizate în perioada de raportare, dar nu s-a ajuns încă la un rezultat final.

Comisia va informa în timp util Parlamentul European cu privire la noile evoluții.